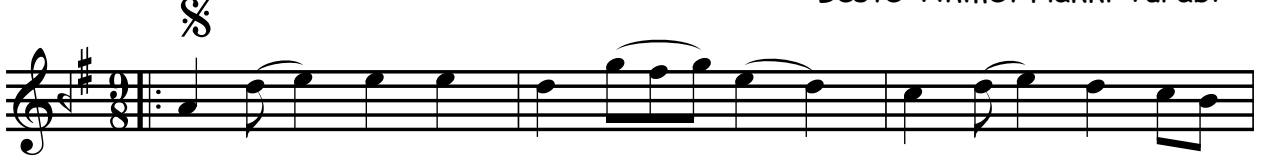

HÜSEYNÎ İLÂHÎ

"Çıktım Erik Dalına"

Raks Aksağı (♩=240)

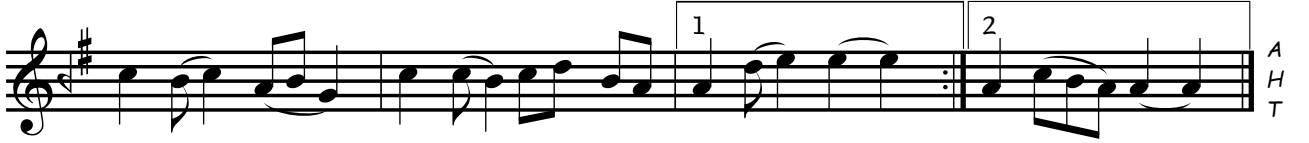
Güfte: Yunus Emre Hz.*
Beste: Ahmet Hakkı Turabi**

Çık tım e rik da lı na an da ye dim
Bir si nek bir kar ta lı sal la dı vur
Yu nus bir söz söy le miş hiç bir sö ze

ü zü mü ü zü mü Bos tan ısı sı
du ye re du ye re Ya lan de ğil
ben ze mez ben ze mez mü na fık lar

ka kı yıp sen ne yer sin ko zu mu ko zu mu
ger çek tir ben de gör düm to zu nu to zu nu
e lin den ör ter ma na yü zü nü yü zü nü

Çıktım erik dalına, anda yedim üzümü
Bostan ısı kakıyıp, der ne yersin kozumu

Kaf dağında bir taşı şöyle attılar bana
Öğlelik yere düştü, bozayazdı yüzümü

Kerpiç koydum kazana, poyraz ile kaynattım
Nedir diye sorana, bandım verdim özünü

Balık kavağa çıkmış, zift turşusun yemeğe
Leylek koduk doğurmuş, bak a şunun sözünü

İplik verdim çulhaya, sarıp yumak etmemiş
Becit becit ismarlar, gelsin alsın bezini

Gözsüze fısıldadım, sağır sözüm anladı
Dilsiz çağırıp söyler, dilimdeki sözümü

Bir serçenin kanadın, kırk kağıya yüklettim
Kırk çift dahi çekmedi, şöyle kaldı yazılı

Bir öküz boğazladım, kakıldım sere kodum
Öküz ısı geldi eydür, boğazladım kazımı

Bir sinek bir kartalı, salladı vurdu yere
Yalan değil gerçektir, ben de gördüm tozunu

Uğruluk yaptım ana bühtân eyledi bana
Bir çerçi de geldi eydür, kanı aldın gözgümü

Bir küt ile güreştim, elsiz ayağım aldı
Güreşip basamadım, göyündürdü özümü

Tosbağaya uğradım gözsüz sepek yoldaşı
Sordum sefer kancaru Kayseri'ye azımı

YUNUS bir söz söylemiş, hiç bir söze benzemez

Münafıklar elinden, örter mana yüzünü

(Mustafa Tatçı, Yunus Emre Divanı Tenkitli Metin, Kültür Bak./1280, Ankara 1990, I, 405-7.)

(Sn. Prof. Dr. Kemal Ataman Beyefendi'ye ithâfımdır.)

* Yunus Emre Hz. (ö. 1320); mutasavvıf Türk şâiri, Hz. Tapduk Emre'nin mürîdi.

**Prof. Dr., Marmara Ün. İlahiyat Fak., Türk Din Musikisi Öğretim Üyesi (Beste: 1.5.2021/Başiskele).